

ligheder i Udlandet, skulde bevilges særlig for hvert paakommende Tilfælde. Seg skal kun bemærke, hvad forøvrigt allerede er udtalt i Anmærkningerne til Finantsloven, at det jo er umuligt at vide, hvilke Krav der i saa Henseende vilde kunne blive stillede i Finantsaarets Løb. Det er vel rigtigt, at de større Foretagender af denne Slags vil man let blive bekendt med, men der kan jo i Aarets Løb forekomme mindre Sager, hvor man kunde tænke sig, at det kunde være ønskeligt, at Landet skulde repræsenteres paa den ene eller anden Maade. Det er en Selvfølge, at Ministeriet, naar en saadan Udgift kun kan ske paa forventet Tillægsbevilling, vil være noget forsigtigere med Hensyn til Udgifter, end det var ønskeligt, at det kunde være. — Med Hensyn til Spørgsmaalet om Postvæsenets Søndagstjeneste skal jeg bemærke, at den nu over hele Landet udføres paa samme Maade. Seg tror, at paa Landet som i Kjøbstæderne saavel som her ere Postkontorerne aabnede om Søndagen om Morgenen fra Kl. 8—9, senere et Par Timers Tid fra Kl. 12—2, og derfra er der, mig bekendt, ingen Undtagelse gjort undtagen i Kjøbenhavn, hvor der om Søndagen desuden er Expedition et Par Timers Tid senere paa Dagen af Hensyn til Folk, der ikke let ville kunne udrette, hvad de i saa Henseende skulde, udenfor den Tid, hvor de ere fri; jeg sigter her navnlig til Handelsbetjente, Tjenestefolk osv. Det er imidlertid et begrændset Antal, der benyttes til dette Arbejde, og de skifte naturligvis med hverandre, saa at jeg ikke kan se, at der er nogen overordentlig stor Anledning til Befalgelse der. Hvad det ærede Medlem for Beile Amts 3die Valgkreds (H. Nielsen) udtalte om Postpostbesørgelsen og det forøgede Arbejde derved, har det ikke været mig muligt at saa oplyst; jeg skal imidlertid se at komme efter, hvad det er, det ærede Medlem har sigtet til. Naar dette ærede Medlem imidlertid med saa stor Styrke fastholder, at man saameget som muligt bør arbejde hen til, at alt Søndagsarbejde bortfalder, og at det er Staten, der skal gaa forud for den Private i saa Henseende, maa jeg sige, at det forekommer mig at være en urigtig Opfattelse af Sagen. Den Private kan naturligvis indskrænke sit Søndagsarbejde til det Allernødvendigste, men er der Noget, der absolut skal udføres, saa maa det ogsaa udføres; man kan f. Ex. ikke lade sine Kreaturer staa uden Foder, de maa ligeledes malkes osv. osv., men endnu nødvendiggere er det for Staten ikke om Søndagen at standse de Institutioner, der henhøre under den. Seg gød nok vide, hvordan det vilde se ud, hvis man paa engang standsede Jernbanen, Post- og Telegrafvæsenet om Søndagen, naar man paa den anden Side staaer ligeoverfor de meget strenge Fordringer om Expeditionen og Udførelsen af, hvad der henhører under disse Institutioner. Ja, siger det

ærede Medlem, man kan jo leie Folk dertil, man kan jo ansætte nye Bestillingsmænd, naar de andre skulde være fri. Dette er imidlertid af de Raad, der ikke ere meget praktiske, og hvormed det ærede Medlem af og til ledsager sine ganske vist meget humane Forslag om Lettelser i en eller anden Henseende for de ringere stillede Funktionærer. Sommetider kommer det ærede Medlem med et Forslag, der er vanskeligt at gjenemføre, men han har, saavidt mig bekendt, aldrig været saa heldig at anvise nogen egentlig praktisk Vej, ad hvilken dette vil kunne ske, og saaledes er den Vej, han nu har anviset, at lade dette Arbejde udføre af Andre, ganske vist ikke praktisk. Seg gød saaledes nok vide, hvordan man skulde faae Expeditioner til at overtage dette Arbejde ved Postvæsenet om Søndagen. Man kan ikke saaledes sætte en Mand ind i et helt nyt Embede og forlange, at han paa nogle Limer skal indtræde i denne Funktion og udføre den paa en forsvarlig Maade. Seg tror saaledes ikke, at dette Raad om en leilighedsvis Hjælp ved disse Foretagender er synderlig praktisk. Naar derimod det ærede Medlem vil komme med Noget, der er udføreligt, skal det ganske vist blive taget under Overveielse. — Det har været paa Omtale i Finantsudvalget, hvor vidt man er kommen med Udarbejdelsen af de nye Jernbanetaxter. Seg har i Udvalget haft Seilighed til at oplyse derom, og jeg skal gjentage her, at Grundlaget for Kræfttællingen af Taxterne er udarbejdet, og at man nu arbejder paa Detaillerne af al Kraft. At angive Tiden, hvornaar man kan blive færdig, er mig endnu ikke muligt, og de ærede Medlemmer, der have nogen Indsigt i disse Forhold, ville vide, at det er et meget besværligt Arbejde. Seg veed ikke, om det kan have nogen Interesse for de Herrer at vide, hvad Hovedresultatet vil blive; det er imidlertid, at der ved en Reduktion af Taxterne paa de sjællandske Baner efter de jydskes Taxter, under Forudsætning af, at Kræften ikke tiltager, vil medføres et Tab af mellem 5 og 600,000 Kr. om Aaret, men man tør vel forudsætte, at Indførelsen af de billige Taxter vil have nogen Indfyldelse paa den forøgede Trafik, og vi staa jo ogsaa i andre Henseender ligeoverfor Foranstaltninger, som man ogsaa mener vil faae nogen Indfyldelse paa den forøgede Trafik, nemlig Dampfærgeforbindelsen over Storebelt. — Ved Undbringingsforslag under Nr. 14 tillægger jeg at maatte udtale, at det forekommer mig, at man har været noget knap, ja jeg vil sige noget haard imod den paagældende forrige Embedsmand under Telegrafvæsenets Revision. Den ærede Ordfører udtalte i den Anledning, at Brusendorff egentlig ikke har noget retligt Krav paa en Pension eller Understøttelse, og det erkjender jeg for at være rigtigt. Det ærede Medlem tilføiede, at det altsaa var en Skønssag, hvorvidt man vilde tilstaa ham Noget, og hvor Meget da; ogsaa